SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 527/2015-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Petra Brňáka a Marianny Mochnáčovej prerokoval sťažnosť [redacted], zastúpeného advokátom JUDr. Máriom Klukom, Advokátska kancelária, KRION Partners s. r. o., Palisády 50, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 126/2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [redacted] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 126/2012 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 126/2012 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. [redacted] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť [redacted] trovy právneho zastúpenia v sume 355,72 € (slovom tristopäťdesiatpäť eur a sedemdesiatdva centov) na účet Advokátskej kancelárie, KRION Partners s. r. o., Palisády 50, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 527/2015-12 z 25. novembra 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [redacted] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 126/2012.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal 22. júna 2012 na okresnom súde žalobu, ktorou sa domáhal voči Slovenskej republike náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom. Dňa 3. júna 2013 podal žalovaný návrh na zloženie preddavku na trovy konania a 18. júna 2013 doručil sťažovateľ okresnému súdu k tomuto návrhu žalovaného vyjadrenie. Dňa 17. júla 2014 doručil sťažovateľ okresnému súdu návrh na čiastočné

späťvzatie žaloby a zmenu žaloby a 26. novembra 2014 bol vyzvaný na zdokladovanie aktuálnych majetkových pomerov, pričom na túto výzvu odpovedal listom z 5. decembra 2014. Dňa 1. apríla 2015 podal sťažovateľ predsedníčke okresného súdu sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní, ktorá ju uznala ako dôvodnú. Uznesením z 11. mája 2015 okresný súd návrh žalovaného na zloženie preddavku na trovy konania zamietol, odvtedy okresný súd naďalej nekoná a odročil aj nariadené pojednávania (26. júna 2015) z dôvodu zmeny zákonného sudcu. Vec tak nie je ešte právoplatne skončená, hoci konanie začalo v roku 2012.

3. Z už uvedeného vyplýva, že okresný súd neuskutočnil od podania žaloby ani jedno pojednávanie, nerozhodol ani o čiastočnom späťvzatí žaloby a o návrhu žalovaného rozhodol až po 23 mesiacoch od jeho podania, čo zakladá podľa sťažovateľa z pohľadu celkovej dĺžky konania (takmer 40 mesiacov) porušenie jeho označených práv podľa ústavy a dohovoru. Svoju žiadosť o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 2 500 € odôvodňuje najmä celkovou dĺžkou konania bez rozhodnutia a odstránenia stavu právnej neistoty, ale i ďalšími okolnosťami veci (výškou pohľadávky a nákladmi, ktoré dosiaľ vynaložil na riešenie tohto sporu).

4. Sťažovateľ na základe uvedeného navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 18 C 126/2012 porušené bolo, a prikáže okresnému súdu v predmetnom konaní konať bez zbytočných prieťahov. *Súčasne sa sťažovateľ domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 2 500 € a úhrady trov konania.*

5. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu, ktorá vo svojom vyjadrení k dôvodnosti sťažnosti podaním sp. zn. Spr. 3788/2015 z 23. decembra 2015 uviedla:

„K samotnému priebehu konania... poukazujem na vyjadrenie súčasnej zákonnej sudkyne obsahujúce podrobnú chronológiu vykonaných úkonov s spise.

K meritu veci uvádzam, že sa jedná o vec po skutkovej i právnej stránke zložitú. Na celkovú dĺžku konania malo vplyv aj to, že v konaní došlo tri krát k zmene zákonného sudcu, ako aj zložitosť aplikácie procesného ustanovenia § 141a O.s.p. berúc do úvahy nejednotnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov.

V prípade, ak Ústavný súd... dospeje k záveru, že právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov bolo porušené, dovoľujem si požiadať Ústavný súd..., aby pri rozhodovaní o priznaní finančného zadosťučinenia vzal do úvahy vyššie uvedené objektívne dôvody a aby sťažovateľovi uplatnený nárok na finančné zadosťučinenie nepriznal v plnej výške.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.“

Súčasťou vyjadrenia k sťažnosti bolo vyjadrenie zákonnej sudkyne [redacted] k predmetnej veci, ktorej bola vec pridelená 2. decembra 2015 na základe dodatku č. l k rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2015:

„V právnej veci vedenej na tunajšom súde pod. sp. zn. 18C/126/2012 účastníkov: [redacted]... c/a Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti SR... o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom boli zo strany súdu uskutočnené nasledovné úkony:

... Predmetná žaloba na náhradu škody bola na súd podaná dňa 22.06.2012 a zapísaná do oddelenia 18C 126/2012.

... Na základe úpravy v spise zo dňa 26.07.2012 bol návrh zaslaný na vyjadrenie odporcovi v lehote 15 dní od doručenia žaloby spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach účastníka konania. Zásielka bola odporcovi doručená dňa 30.07.2012. Odporca sa v súdom stanovenej lehote k žalobe nevyjadril.

... Na základe úpravy v spise zo dňa 10.10.2012 bolo dňa 19.02.2013 právnemu zástupcovi navrhovateľa... doručené poučenie súdu o procesných právach a povinnostiach účastníka konania

... Na základe úpravy v spise zo dňa 11.04.2013 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 13.06.2013, na ktorý boli účastníci konania riadne predvolaní.

... Dňa 03.06.2013 bol odporcom podaný na súd návrh na zloženie preddavku na trovy konania navrhovateľom podľa § 141a) OSP. Tento úkon mal za následok zrušenie termínu pojednávania, nakoľko rozhodnutie o danom návrhu a následné plnenie povinností navrhovateľa vyplývajúcich z predmetného rozhodnutia by malo priamy vplyv na pokračovanie v konaní.

... Oznámením zo dňa vo forme emailovej správy boli účastníci uzrozumení o zrušení termínu pojednávania.

... Dňa 11.06.2012 (správne má byť uvedený rok 2013, pozn.*), v súvislosti s nahliadnutím do spisu, bol PZ navrhovateľa prevzatý rovnopis návrhu odporcu na zloženie preddavku na trovy konania..*

... Dňa 12.06.2012 (správne má byť uvedený rok 2013, pozn.) bolo súdu doručené zo strany odporcu písomné vyjadrenie k žalobe vedené na MS SR pod sp. zn. 08263/2012/34 bez uvedenia dátumu vyhotovenia.

... Dňa 18.06.2013 bolo súdu doručené vyjadrenie PZ navrhovateľa zo dňa 14.06.2013 k návrhu odporcu na zloženie preddavku na trovy konania.

... Dňa 17.07.2014 bolo súdu zo strany PZ navrhovateľa doručené písomné podanie zo dňa 17.07.2014 na základe ktorého navrhovateľ z dôvodu čiastočného uspokojenia pohľadávky z dedičstva po poručiteľovi - pôvodnom súdnom exekútorovi [redacted], upravil petit žaloby.

... Písomnou výzvou súdu zo dňa 09.10.2014 bol navrhovateľ cestou svojho PZ vyzvaný k preukázaniu majetkových pomerov pre prípad oslobodenia od súdnych poplatkov.

... V konaní bola podaná dňa 01.04.2015 zo strany PZ navrhovateľa sťažnosť pre prieťahy v konaní, ktorá bola riešená a vybavená písomne z pozície predsedu Okresného súdu Bratislava 1 Upovedomením o spôsobe vybavenia sťažnosti zo dňa 27.04.2015.

... Dňa 11.05.2015 bolo vydané uznesenie súdu o zamietnutí návrhu na zloženie preddavku na trovy konania pod č.k. 18C 126/2012-121. Uznesenie bolo účastníkom riadne doručené spolu s predvolaním na termín pojednávania, ktorý bol stanovený na deň: 26.06.2015.

... Dňa 21.05.2015 bolo súdu doručené odvolanie odporcu proti uneseniu o zamietnutí návrhu na zloženie preddavku na trovy konania. S poukazom na túto

skutočnosť ako i z dôvodu zmeny v osobe zákonného sudcu bol stanovený termín pojednávania: 26.06.2015 zrušený.

... Rozhodnutím predsedu súdu na základe Dodatku k Rozvrhu práce na rok 2015 zo dňa 09.07.2015 bola predmetná vec pridelená na ďalšie konanie sudkyni [redacted] a následne na základe Dodatku k Rozvrhu práce na rok 2015 zo dňa 06.10.2015 sudkyni [redacted].

... Na základe úpravy zo dňa 14.10.2015 bolo odvolanie odporcu proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zloženie preddavku doručené PZ navrhovateľa na vyjadrenie.

Na základe doručenia vyjadrenia navrhovateľa k odvolaniu odporcu dňa 06.11.2015 bola vec predložená dňa 20.11.2015, za účelom rozhodnutia o odvolaní odporcu, Krajskému súdu v Bratislave.

... Pred samotným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave o odvolaní odporcu bola vec tunajšiemu súdu vrátená prípisom zo dňa 04.12.2015 z dôvodu, že dňa 20.11.2015 bola zo strany PZ navrhovateľa vznesená námietka zaujatosti voči osobe sudkyne [redacted], ktorú je potrebné vyriešiť pred tým ako vec postúpi Krajskému súdu... na rozhodnutie o odvolaní odporcu.

Iné úkony v predmetnej veci vykonané neboli.

V danom prípade je potrebné bezodkladne vec predložiť Krajskému súdu... na rozhodnutie o odvolaní voči návrhu odporcu na zloženie preddavku na trovy konania. S návrhom navrhovateľa ohľadom úpravy petitu t.j. čiastočné späťvzatie uplatneného nároku na škodu, je možné sa vysporiadať v súvislosti s konečným rozhodnutím vo veci samej.

V súvislosti so vznesením námietky zaujatosti voči sudkyni [redacted] som toho názoru, že vzhľadom k tomu, že po vznesení námietky bola súdna vec, na základe zmeny rozvrhu práce na rok 2015, pridelená inému zákonnému sudcovi, odpadli dôvody vedúce k podaniu námietky a rozhodovania o nej a v súvislosti s vybavením námietky je možné zvoliť postup podľa § 15a) ods.5. OSP.“

6. Stav konania a chronológiu procesných úkonov pred okresným súdom ústavný súd považoval za preukázaný zo spisu, ktorý mu bol predložený na previerku 3. februára 2016. Navyše ústavný súd zistil, že Krajský súd v Bratislave (č. l. 159) vrátil 4. decembra 2015

spis okresnému súdu pre neúplnosť predložených dokladov na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

7. Právny zástupca sťažovateľa na vyjadrenie okresného súdu reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 17. februára 2016, v ktorom okrem iného uviedol:

„Pokiaľ ide o vyjadrenie predsedníčky Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23.12.2015..., uvádzame k nemu nasledovné. Sťažovateľ zotrváva na všetkých dôvodoch uvedených v sťažnosti. Sťažovateľ nesúhlasí s Vyjadrením, že jeho vec je po právnej alebo skutkovej stránke zložitá a poukazuje na bod 12. sťažnosti a tam citovanú judikatúru Ústavného súdu SR. Okrem toho, údajná skutková či právna zložitosť sťažovateľovej veci nie je vo Vyjadrení nijako odôvodnená. Zmena zákonného sudcu (t. j. personálne či organizačné problémy konajúceho súdu) nemôže mať, v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR (III. ÚS 14/2000), vplyv na posúdenie toho, či došlo k neodôvodneným prieťahom v konaní. Pokiaľ ide o údajnú zložitosť aplikácie ust. § 141a OSP, podľa sťažovateľa, žiadna zložitosť aplikácie zákonného, osobitne procesného ustanovenia, nemôže ospravedlniť rozhodovanie o tejto otázke v dĺžke 23 mesiacov. Uplatnenú výšku primeraného zadosťučinenia považuje sťažovateľ za primeranú, pretože zodpovedá sume cca 800 EUR za každý rok trvania predmetného konania, čo je menšia suma ako priemerná mzda v národnom hospodárstve za rok 2014 (858 EUR). Primeranosť výšky primeraného zadosťučinenia vyplýva aj z viacerých rozhodnutí Ústavného súdu SR, v ktorých priznal primerané zadosťučinenie vo výške od cca 600 EUR do cca 1200 EUR za každý rok trvania konania (II. ÚS 274/09, I. ÚS 280/2015 a III ÚS 351/06).“

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami, ako aj s obsahom súvisiaceho spisu dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

9. Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESĽP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05). Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

13. Judikatúra ESĽP a ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníkov konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESĽP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

13.1 Pokiaľ ide o otázku právnej a faktickej zložitosti sporu, ústavný súd konštatuje, že konanie vo veci sťažovateľa, ktorého predmetom je uplatnený nárok na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, nemožno spravidla hodnotiť ako skutkovo či právne zložité, pretože ide o otázky regulované jasnou právnou úpravou zastrešenou judikatúrou všeobecných súdov (obdobne I. ÚS 580/2014), hoci na druhej strane potenciálnu zložitosť sporu do budúcnosti nemožno jednoznačne vylúčiť. Dosiaľ však okresný súd nevykonal ani jedno relevantné pojednávanie, ktorého obsahom by bolo vykonanie dôkazov a zisťovanie skutkového stavu veci. Ústavný súd tiež neakceptoval vyjadrenie okresného súdu, že išlo o údajnú *„zložitosť aplikácie procesného ustanovenia § 141a O.s.p. berúc do úvahy nejednotnú rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov“,* a v tomto smere dal za pravdu sťažovateľovi (pozri jeho vyjadrenie v bode 7).

13.2 V rámci hodnotenia prípadných zbytočných prieťahov v súdnom konaní z hľadiska druhého kritéria nezistil ústavný súd žiadne významné okolnosti, ktoré by signalizovali podiel sťažovateľa ako jeho účastníka na predĺžení konania narušením jeho plynulosti. V konaní bol aktívny a podal aj sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní. Sťažovateľ tiež zobral čiastočne svoj návrh späť, pretože došlo k uspokojeniu časti jeho nároku z dedičského konania po zomrelom súdnom exekútorovi, a taktiež podal námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyni, ale tieto skutočnosti zásadným spôsobom nepredĺžili toto konanie.

13.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu v posudzovanom konaní. Ústavný súd konštatuje, že napriek citlivosti predmetu konania je nemysliteľné, aby okresný súd nevykonal od júna 2012 ešte žiadne dokazovanie súvisiace s meritom obidvoch vecí, ktoré by boli predpokladom aj na prípravu konečných meritórnych rozhodnutí, a vykonal celkovo len niekoľko jednoduchých procesných úkonov počas štyroch rokov (pozri bližšie bod 5), čo je nezlučiteľné so základným právom účastníka konania podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zbytočné prieťahy v tomto konaní priznal aj okresný súd.

Obranu okresného súdu tkvejúcu vo viacnásobnej zmene osoby zákonného sudcu, ktorá mala vplyv na doterajšiu dĺžku konania, tiež nemožno akceptovať. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Viacnásobná zmena osoby zákonného sudcu v súdnom konaní nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (obdobne I. ÚS 508/2015).

14. S ohľadom na uvedené nemožno doterajšiu dobu konania vedeného pred okresným súdom bez vykonania relevantných procesných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci samej považovať za ústavne akceptovateľnú vo vzťahu k základnému právu sťažovateľa zaručenému čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd preto dospel k záveru, že uvedené práva sťažovateľa boli porušené (bod 1 výroku nálezu).

15. Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

16. Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu pred okresným súdom meritórne skončené, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ, domáhajúc sa rozhodnutia súdu vo svojej veci, nachádza (bod 2 výroku nálezu).

III.

17. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

18. Žiadosť sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 2 500 € je odôvodnená v bode 3 tohto nálezu.

19. Vzhľadom na okolnosti danej veci dospel ústavný súd k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde v celkovej sume 2 500 €, ako ju sťažovateľ aj požadoval. Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

20. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Sťažovateľovi, ktorý bol vo veci namietaného porušenia práv úspešný, vznikli trovy konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom JUDr. Máriom Klukom. Advokát si uplatnil trovy zastúpenia v celkovej sume 355,72 € za dva úkony právnych služieb vykonaných v roku 2015, a to prevzatie a prípravu zastupovania, spísanie a podanie sťažnosti a k tomu 20 % dane

z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) podľa § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a podľa zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, keďže právny zástupca sťažovateľa je aj platcom DPH. Keďže uplatnená náhrada trov konania sťažovateľa za dva úkony právnej služby po 139,83 €, spolu s režijným paušálom v sume 16,78 € a k tomu 20 % DPH je totožná so sumou vypočítanou ústavným súdom, trovy právneho zastúpenia mu boli v tejto sume aj priznané (pozri bod 4 výroku nálezu). Túto sumu je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

21. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 9. marca 2016